

N:o 12 b.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Maj 1882, kl. 3 e. m.

Utlåtande, angående Kongl. Maj:ts förslag i fråga om väg- och vattenbyggnadsstaten m. m.

(2:a U. A.)

Uti den till innevarande Riksdag afgifna propositionen, angående statsverkets tillstånd och behof, har Kongl. Maj:t under *Sjette hufvudtiteln*, förutom öfriga framställningar, hvilka redan varit föremål för Riksdagens pröfning, föreslagit:

1:o. Under rubrik *väg- och vattenbyggnadsstaten*:

att Riksdagen måtte *dels* för sammanförande af Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader och Styrelsen öfver statens jernvägsbyggnader i en gemensam styrelse, med benämning *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen*, samt med godkännande ej mindre af det i statsrådsprotokollet öfver civilärenden för den 9 sistlidne Januari intagna förslaget till stat för nämnda styrelse än ock af de villkor och förbehåll, som blifvit för åtnjutande af deri upptagna löneförmåner föreslagna, bevilja ett anslag å ordinarie stat af 83,400 kronor, *dels* till undersökningar och expenser för allmänna arbeten anvisa ett årligt reservationsanslag till belopp af 40,000 kronor, *dels* ock till stipendier åt medlemmar af väg- och vattenbyggnadscorpsen för utrikes resor i ändamål att studera andra länders arbeten bevilja ett årligt anslag till belopp af 3,000 kronor; samt

att, i händelse af bifall härtill, i riksstaten måtte under *sjette hufvudtiteln*, efter »landsstaterna i länen», uppföras ett ordinarie anslag under benämning »*väg- och vattenbyggnadsstaten*», motsvarande aflöningsmedlens och de särskilda anslagens sammanräknade belopp, — deraf särskildt *reservations-*

Bih. till Riksd. Prot. 1882. 4 Saml. 1 Afd. 8 Häft.

anslag 40,000 kronor till undersökningar och expenser för allmänna arbeten,
— eller 126,400 kronor; och

2:o. under rubrik *ålderstillägg*:

att Riksdagen måtte medgifva, att de för embets- och tjänstemän samt betjente vid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i fråga kommande ålderstillägg måtte få utgå af sju hufvudtiteln förslagsanslag till »ålderstillägg», samt för sådant ändamål höja nämnda anslag från 202,500 kronor till 206,500 kronor, eller med 4,000 kronor.

Omförmälda för den gemensamma styrelsen föreslagna nya stat är af följande lydelse:

	Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
1 Chef	7,000	3,000	10,000	
<i>Tekniska afdelningen:</i>				
1 tredje gradens tjänsteman (Byråchef)	4,400	2,000	6,400	Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
1 d:o d:o d:o	4,400	2,000	6,400	
1 Byråingenjör	2,300	1,200	3,500	
1 d:o	1,800	1,200	3,000	
<i>Administrativa afdelningen:</i>				
1 andra gradens tjänsteman (Kamre- rare)	3,000	1,500	4,500	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och ef- ter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 första gradens tjänsteman, (Regi- strator, tillika Aktuarie)	1,800	1,200	3,000	
1 d:o (Kassör och Bokhållare)	1,800	1,200	3,000	
Till vikariatsersättning, arvoden åt extra ordinarie tjänstemän, rit- och skrifbiträde				
1 Vaktmästare	500	300	800	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor.
1 d:o	500	300	800	
1 Distriktchef	3,000	—	3,000	
5 d:o	15,000	—	15,000	
1 extra distriktsingenjör, arvode	—	—	1,500	
5 d:o d:o d:o	—	—	7,500	
Summa kronor	—	—	83,400	

Derjemte är i statsrådsprotokollet (sid. 25) erinradt, att då befattningarna såsom chef i Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader och Styrelsen öfver statens jernvägsbyggnader för närvarande vore förenade hos Generaldirektören Beijer och aflöningarna för dessa båda befattningar utgjorde tillhopa 14,000 kronor, men den föreslagna aflöningen för chefen i den nya styrelsen vore 10,000 kronor, Generaldirektören Beijer, derest han blefve till chef utnämnd, borde, så länge han såsom sådan qvarstode och statens jernvägsbyggnader fortginge, från anslagen till dessa byggnader uppbära särskildt arfvode till belopp af 4,000 kronor.

För åtnjutande af de i ofvanstående stat upptagna löneförmåner hafva följande villkor och förbehåll föreslagits, nemligen:

att embets- eller tjänsteman i Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af styrelsen eller dess särskilda afdelningar eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, äfvensom, derest i en framtid verkets ställning inom statsförvaltningen så förändras, att detsamma ej längre kan såsom sjelfständigt embetsverk anses, vara förpligtad att, med bibehållande af den tjänstegrad och aflöning han innehar, sköta de med tjänsten efter den nya arbetsordningen förenade göromål;

att med embete eller tjänst med lön å stat — distriktschefsbefattningarna allena undantagna — icke må förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjänstebefattning med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen i styrelsen; dock att tjänsteman, som från anställning hos Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader eller Styrelsen öfver statens jernvägsbyggnader öfvergår till befattning inom motsvarande grad i den nya styrelsen, må, derest han vid regleringens inträdande redan innehar tjänst utom dessa embetsverk, densamma bibehålla så länge den icke är för tjänstgöringen hos styrelsen hinderlig;

att, der tjänstgöringspenningar äro med befattning hos styrelsen förenade, desamma få uppbäras endast för den tid tjänstens innehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, utgå till den som tjänsten förrättat;

att den, som af sjukdom hindras att sin tjänst förrätta, eger uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kan förpligtas att under ledigheten, förutom sina tjänstgöringspenningar, der sådana åtnjutas, afstå så mycket af lönen, som för tjänstens förrättande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att, vid sjukdomsfall eller när det erfordras i följd af tjänsteresor eller för beredandet af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning inom styrelsen, densamma, emot åtnjutande, i förstnämnda fall, af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, men eljest af deremot svarande belopp i stället för egna tjänstgöringspenningar, bestrida, dock ej längre än tre månader under ett år;

att, der förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjänst i samma lönegrad är enligt stat medgifven, tidpunkten för första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år, under vilkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst; dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester; och för andra förhöjningen, om sådan eger rum, efter ytterligare fem år på samma vilkor, under iakttagande, hvad så väl den ena som den andra förhöjningen angår, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd, börande löntagaren dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning förflutit från det han inom Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader eller Styrelsen öfver statens jernvägsbyggnader på grund af konstitutorial eller förordnande tillträdit befattning, motsvarande den han inom den nya styrelsen erhållit;

att embets- eller tjänsteman skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänsteår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjänsten afgå; Kongl. Maj:t eller styrelsen, der det tillkommer denna att utfärda afskedet, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjänsten på tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; samt

att semester må, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ega rum, åtnjutas: af styrelsens chef, byråcheferne och kamreraren under en och en half månad, samt af byråingenjörerne, registratören och kassören under en månad årligen.

Den fråga, som i afseende å förevarande ärende synes företrädesvis viktig och förtjent af uppmärksamhet, är förslaget om sammanförande af de nu varande Styrelserna för allmänna väg- och vattenbyggnader samt öfver statens jernvägsbyggnader till en gemensam styrelse. Frågan, till hvilken

myndighet bestyret med öfverinseendet öfver statens jernvägsbyggnader lämpligast borde förläggas, har förr varit föremål för behandling inom Riksdagen; och tillåter sig Utskottet här i minnet återkalla de uttalanden, som i sådant hänseende blifvit af Riksdagen gjorda. I underdånig skrifvelse den 13 Maj 1868 (N:o 77) anhöll Riksdagen, det Kongl. Maj:t ville taga i nådigt öfvervägande, huruvida icke Styrelserna öfver statens jernvägsbyggnader och jernvägstrafik kunde sammanföras till en enda Styrelse för statens jernvägar, eller, om detta icke funnes ändamålsenligt, den förra styrelsen förläggas till arbetslinien. Tolf år senare eller år 1880 anförde Riksdagen i skrifvelse den 14 Maj sagda år (N:o 34) vid besvarande af Kongl. Maj:ts då framlagda förslag, angående reglering af väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, att det ville synas, som om det vore lämpligt att bestyret med öfverinseendet öfver statens jernvägsbyggnader, efter fulländningen af de då under arbete varande stambanorna, öfverflyttades på väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, hvilken redan handlade en mångfald ärenden rörande enskilda jernvägsbyggnader; och har detta senare Riksdagens uttalande, på sätt statsrådsprotokollet (sid. 15) gifver vid handen, legat till grund för Kongl. Maj:ts nu framlagda förslag om i fråga varande båda styrelsens sammanförande.

Då sistlidet års Riksdag emellertid, enligt hvad dess underdåniga skrifvelse den 27 April 1881, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjette hufvudtitel (N:o 21) utvisar, hyst tvekan, till hvilken myndighet tillsynen öfver statens jernvägsbyggnader borde uppdragas — då det nemligen i afseende härå i skrifvelsen yttras: »vare sig denna tillsyn lämpligast bör, på sätt 1868 års Riksdag uti underdånig skrifvelse den 13 Maj samma år, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjette hufvudtitel, förutsatt, utöfvas af Styrelsen för statens jernvägstrafik, eller densamma, i öfverensstämmelse med en af nästlidna års Riksdag uti underdånig skrifvelse den 14 Maj 1880, angående regleringen af utgifterna under samma hufvudtitel, gjord antydan, må kunna öfverlemnas åt Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader» — har Utskottet ansett sig böra äfven söka åstadkomma utredning rörande de kostnader, som skulle vara förbundna med i fråga varande bestyrs öfverlåtande till Styrelsen för statens jernvägstrafik.

I det yttrande, som till följd af i behörig ordning gjord framställning blifvit af Kongl. Maj:t från sist nämnda styrelse i ämnet infordradt och derefter till Stats-Utskottet öfverlemnadt, upplyser trafikstyrelsen att kostnaderna i sådant hänseende kunde, under förutsättning att jernvägsbyggandet för statens räkning komme att bedrivas i *samma* omfattning som den nuvarande, beräknas till sammanlagdt 17,700 kronor; men uttalar Styrelsen derjemte den mening, att, för den händelse de Styrelsen öfver statens jernvägsbyggnader nu åliggande göromål skulle öfverflyttas till trafikstyrelsen, hvilket

denna i princip förordad, sådant likväl ej måtte ske i afseende å linien Bräcke—Sollefteå, hvilken vore af byggnadsstyrelsen föreslagen, till alternativa linier undersökt samt planlagd, och hvarå arbetena redan vore i full gång, anordnade af samma styrelse. Vid sådant förhållande lär någon öfverflyttning af jernvägsbyggnadsstyrelsens göromål till trafikstyrelsen för närvarande icke kunna komma i fråga; men då, på sätt ofvan är visadt, meningarne varit mycket vexlande om lämpligaste sättet för anordnandet af tillsynen öfver jernvägsbyggandet, synes det ej heller vara skäl att nu definitivt uppdraga bestyret härmed åt Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt anordna denna styrelses stat under sådan förutsättning. Enligt Utskottets förmenande bör nemligen frågan om ordnandet af tillsynen öfver statens jernvägsbyggnader lemnas öppen, intill dess fullbordandet af banan till Sollefteå kan motses samt det visat sig, huruvida och i hvilken omfattning jernvägsbyggande för statens räkning derefter kommer att ega rum. Då emellertid flere år torde dessförinnan förflyta, kan det ej vara skäl att för denna orsaks skull längre uppskjuta att definitivt ordna och på ordinarie stat öfverflytta Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, helst densamma allt sedan år 1841 varit på extra stat uppförd; och har Utskottet derföre ansett sig böra tillstyrka Riksdagen att nu godkänna en definitiv stat för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för sig samt på extra stat bevilja erforderliga medel för handhafvandet af tillsynen öfver statens jernvägsbyggnader.

Vidkommande de förändringar, som, derest de båda styrelserna nu icke sammanföras, böra ega rum i ofvan omförmälda, af Kongl. Maj:t föreslagna aflöningsstat, får Utskottet anföra följande:

Till en början lär med hänsyn till den inskränkning i göromålen, som under nämnda förutsättning skulle komma att ega rum, styrelsens chef icke böra tilldelas så högt lönebelopp som det föreslagna af 10,000 kronor, utan torde aflöningen för honom lämpligen kunna bestämmas till 8,000 kronor, deraf 6,000 kronor såsom lön och 2,000 kronor såsom tjenstgöringspenningar, helst cheferne för åtskilliga andra centrala embetsverk icke åtnjuta högre aflöning än 7,000 å 7,500 kronor. Likväl synes denne chef böra, så länge chefskapet för statens jernvägsbyggnader, på sätt nu eger rum, af honom utöfvas, derför erhålla särskild godtgörelse af 2,000 kronor om året, att utgå af de medel, som kunna blifva ställda till Kongl. Maj:ts förfogande för anordnande af tillsynen öfver sagda jernvägsbyggnader. Vidare bör, hvad särskildt beträffar nu varande innehafvaren af embetet, denne, så länge det dubbla chefskapet af honom utöfvas, dessutom, på sätt ofvan är nämnt, ega att från anslagen till jernvägsbyggnaderna uppbära särskildt arvode till belopp af 4,000 kronor årligen.

Hvad den föreslagna personalen i öfrigt angår torde ur staten böra

uteslutas en tredje gradens tjänsteman (byråchef), en första gradens tjänsteman (kassör och bokhållare) samt en vaktmästare, enär, på sätt den i statsrådsprotokollet (sid. 16—25) förebragta utredning gifver vid handen, nämnda befattningar egentligen synas hafva ansetts behöfliga i och för den ifråga satta sammanslagningen af de båda styrelserna. Vidare torde af samma anledning en betydlig minskning kunna ega rum i det till vikariatsersättning, arfvoden åt extra ordinarie tjänstemän, rit- och skrifbiträde afsedda beloppet, 15,000 kronor, samt detta lämpligen och med hänsyn till de utgifter, som enligt statsrådsprotokollet deraf måste bestridas, kunna bestämmas till 7,200 kronor. Samtliga i staten i öfrigt upptagne, för centralstyrelsen afsedda befattningar lära deremot få anses oafvisligen nödvändiga uteslutande för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och alltså böra å ordinarie stat uppföras med de föreslagna aflöningsbeloppen, vid hvilka icke förekommit någon anledning till erinran.

Beträffande Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens tjänstebiträden i landsorten, hvilka icke beröras af frågan om styrelsernas sammanförande, har Kongl. Maj:ts förslag synts Utskottet böra oförändradt vinna Riksdagens bifall, enär den ifrågasatta delningen af norra väg- och vattenbyggnadsdistriktet i två distrikt (se statsrådsprotokollet sid. 13) synes vara af behovet påkallad, samt de för distriktscheferne och distriktsingenjörerne föreslagna löner och arfvoden torde kunna anses skäligen afpassade efter göromålens vikt och omfattning.

Enligt Utskottets åsigt bör alltså den föreslagna staten minskas med följande belopp, nemligen:

af chefens aflöning	kronor	2,000: —
aflöning för en byråchef	»	6,400: —
» för en kassör och bokhållare	»	3,000: —
» för en vaktmästare	»	800: —
af anslaget till vikariatsersättning m. m.	»	7,800: —
tillsammans kronor		20,000: —.

Sist nämnda belopp, hvilket utgör skilnaden mellan den af Kongl. Maj:t föreslagna statens slutsumma 83,400 kronor, och slutsumman 63,400 kronor af Utskottets förslag till stat för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, bör enligt Utskottets åsigt såsom extra anslag för år 1883 ställas till Kongl. Maj:ts förfogande för att användas till bestridande af kostnaderna under nämnda år för anordnande på lämpligt sätt af tillsynen öfver statens jernvägsbyggnader.

I afseende å ofvan intagna, af Kongl. Maj:t föreslagna villkor och förbehåll för de nya löneförmånernas åtnjutande, har Utskottet icke funnit anledning till annan erinran än, att, i händelse Riksdagen godkänner Utskottets

i det föregående framställda åsigt i fråga om jernvägsbyggnadsstyrelsens för-
ening med den ena eller andra af ofvannämnda styrelser, ur vilkoren böra
utgå de bestämmelser, som hafva afseende på en sådan sammanslagning; bö-
rande alltså följande ändringar ega rum, nemligen:

att andra stycket i 2:dra punkten erhåller följande lydelse: »dock att
tjensteman, som vid den nya löneregleringens inträdande redan innehar tjänst
utom styrelsen, må densamma bibehålla, så länge den icke är för tjänst-
göringen hos styrelsen hinderlig»;

att sista stycket i 6:te punkten affattas sålunda: »börande löntagaren
dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning förflutit
från det han inom Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader på
grund af konstitutorial eller förordnande tillträdt befattning, motsvarande den
han inom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen erhållit»; samt

att sista punkten erhåller följande lydelse: »att semester må, när så-
dant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ega rum, åtnjutas af
styrelsens chef, byråchefen och kamreraren under en och en half månad
samt af byråingenjörerna och registratorn under en månad årligen.»

Hvad härefter beträffar de af Kongl. Maj:ts till uppförande på ordi-
narie stat begärda anslagen å 40,000 kronor till undersökningar och expen-
ser för allmänna arbeten samt å 3,000 kronor till stipendier åt medlemmar
af väg- och vattenbyggnadscorpsen för utrikes resor i ändamål att studera
andra länders allmänna arbeten, har Utskottet dervid icke något att erinra;
viljande Utskottet allenast i minnet återkalla att för sagda ändamål sedan
flera år extra anslag af Riksdagen anvisats, det förra till belopp af 45,000
kronor och det senare till belopp af 3,000 kronor.

Vidkommande slutligen Kongl. Maj:ts under rubriken »ålderstillägg»
gjorda förslag har dervid ej varit anledning till annan erinran, än att den
äskade anslagstillökningen 4,000 kronor lär kunna, derest styrelsernas
sammanförande icke eger rum, något minskas, och har Utskottet i sådant
hänseende inhemtat, att under berörda förutsättning en anslagsförhöjning
med i jernadt tal 2,500 kronor borde vara för ändamålet tillfyllestgörande.

Då nu gällande riksstat upptager:

afföring åt Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader samt dess tjänste- biträden	kronor 43,870: —
till undersökningar och expenser för allmänna arbeten	» 45,000: —
	Transport kronor 88,870 —

Transport kronor 88,870: —
 till resestipendier åt medlemmar af väg- och
 vattenbyggnadscorpsen » 3,000: — 91,870: —,
 men Utskottets förslag upptager:
 afföring åt Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen
 samt dess tjenstebiträden kronor 63,400: —
 till undersökningar och expenser för allmänna
 arbeten » 40,000: —
 till resestipendier åt medlemmar af väg- och
 vattenbyggnadscorpsen » 3,000: —
 höjning af förslagsanslaget till ålderstillägg » 2,500: — 108,900: —,
 skulle alltså uppstå en ökad utgift af kronor 17,030: —;

men då utgifterna för Styrelsen öfver statens jernvägsbyggnader
 nu utgöra kronor 44,550: —
 och enligt Utskottets förslag härfor allenast
 skulle afses dels kronor 20,000: —
 och dels tills vidare arfvode
 åt Generaldirektören
 Beijer » 4,000: — » 24,000: —,
 skulle här uppstå en besparing af kronor 20,550: —,
 innefattande alltså Utskottets förslag på det hela en
 minskning i utgifter af kronor 3,520: —.

På grund af hvad sålunda förekommit och anförts hemställer Utskottet:

a) att Riksdagen, med godkännande af härhos bilagda
 förslag till stat (Bil. Litt. A) för Väg- och vattenbyggnads-
 styrelsen, må för statens tillämpning bevilja ett ordinarie
 anslag af 63,400 kronor;

b) att Riksdagen må för rättigheten att åtnjuta de i
 sagde stat upptagna löneförmåner fastställa följande villkor:
 att embets- eller tjensteman i Väg- och vattenbyggnads-
 styrelsen skall vara underkastad den vidsträcktare tjenst-
 göringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en
 möjligen inträdande förändrad organisation af styrelsen

eller dess särskilda afdelningar eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, äfvensom, derest i en framtid verkets ställning inom statsförvaltningen så förändras, att detsamma ej längre kan såsom sjelfständigt embetsverk anses, vara förpligtad att, med bibehållande af den tjenstegrad och aflöning han innehar, sköta de med tjensten efter den nya arbetsordningen förenade göromål;

att med embete eller tjenst med lön å stat — distriktschefsbefattningarna allena undantagna — icke må förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommunens stat, ej heller annan tjenstebefattning, med mindre den finnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen i styrelsen; dock att tjensteman, som vid den nya löneregleringens inträdande redan innehar tjenst utom styrelsen, må densamma bibehålla, så länge den icke är för tjenstgöringen hos styrelsen hinderlig;

att, der tjenstgöringspenningar äro med befattning hos styrelsen förenade, desamma få uppbäras endast för den tid tjenstens innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöring befriad, utgå till den som tjensten för rättat;

att den, som af sjukdom hindras att sin tjenst förrätta, eger uppbära hela lönen; men att den, som eljest undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskildt uppdrag, kan förpligtas att under ledigheten, förutom sina tjenstgöringspenningar, der sådana åtnjutas, afstå så mycket af lönen, som för tjenstens förrättande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att, vid sjukdomsförfall eller när det erfordras i följd af tjänsteresor eller för beredande af semester, tjensteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning inom styrelsen, densamma, emot åtnjutande, i förstnämnda fall, af de för befattningen anslagna tjenstgöringspenningar, men eljest af deremot svarande belopp i stället för egna tjenstgöringspenningar, bestrida, dock ej längre än tre månader under ett år;

att, der förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjenst i samma lönegrad är enligt stat medgifven, tidpunkten för första förhöjningen bestämmes att

inträda efter fem år, under vilkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid sjelf bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst; dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester; och för andra förhöjningen, om sådan eger rum, efter ytterligare fem år på samma vilkor, under iakttagande, hvad så väl den ena som den andra förhöjningen angår, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börande löntagaren dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya statens tillämpning förflutit, från det han inom Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader på grund af konstitutorial eller förordnande tillträdt befattning, motsvarande den han inom Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen erhållit;

att embets- eller tjänsteman skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänsteår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjänsten afgå; Kongl. Maj:t eller styrelsen, der det tillkommer denna att utfärda afskedet, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjänsten på tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma kvarstå; samt

att semester må, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ega rum, åtnjutas af styrelsens chef, byråchefen och kamreraren under en och en half månad samt af byråingenjörerne och registratören under en månad årligen;

c) att Riksdagen må till undersökningar och expenser för allmänna arbeten anvisa ett årligt reservationsanslag till belopp af 40,000 kronor;

d) att Riksdagen må till stipendier åt medlemmar af Väg- och vattenbyggnadscorpsen, för utrikes resor i ändamål att studera andra länders allmänna arbeten, bevilja ett årligt anslag till belopp af 3,000 kronor;

e) att, i händelse af bifall härtill, Riksdagen må i riksstaten under sjetta hufvudtiteln efter »Landsstaterna i länen» uppföra ett ordinarie anslag under benämning »Väg- och vattenbyggnadsstaten», motsvarande aflöningsmedlens

och de särskilda anslagens sammanräknade belopp — deraf särskildt *reservationsanslag* 40,000 kronor till undersökningar och *expenser* för allmänna arbeten — eller 106,400 kronor;

f) att Riksdagen må medgifva, att de för embets- och tjenstemän samt betjente vid Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ifrågakommande ålderstillägg må få utgå af sjette hufvudtitelns förslagsanslag till »ålderstillägg», samt för sådant ändamål höja nämnda anslag från 202,500 kronor till 205,000 kronor, eller med 2,500 kronor; och

g) att Riksdagen må på extra stat för år 1883 anvisa och ställa till Kongl. Maj:ts förfogande ett belopp af 20,000 kronor, att användas för anordnande under samma år af tillsynen öfver statens jernvägsbyggnader.

Stockholm den 2 Maj 1882.

På Stats-Utskottets vägnar:

EMIL KEY.

Reservationer:

af Herr Grefve *C. Beck-Friis*, hvilken ansåg att hvad Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit borde i allo af Riksdagen bifallas;

af Herr *L. Nordenfelt*:

»vid punkt. a), att det ordinarie anslaget måtte höjas till 64,400 kronor och staten, Bil. Litt. A., ändras så att tjenstgöringspenningar för chefen bestämmas till 3,000 kronor i stället för 2,000 kronor;

vid punkt. b), att 6:te mom. af villkoren måtte bifallas i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts proposition så att efter orden »Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader» i Utskottets förslag å 3:dje raden nedifrån i detta mom. måtte införas orden: *eller Styrelsen öfver statens järnvägsbyggnader*;

vid punkt. g), att denna punkt må af Riksdagen afslås.

Mina skäl äro:

vid punkt. a), att 9,000 kronor synes mig vara den minsta aflöning, som bör ifrågasättas för den ifrågavarende chefen;

vid punkt. b), att det skulle medföra en påtaglig orättvisa i fall en tjänsteman, som tjänstgjort vid Styrelsen öfver statens järnvägsbyggnader, om han blefve öfverflyttad till Styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader, icke vid erhållande af ålderstillägg skulle få räkna sig till godo den tid han förut varit i likartad tjänst hos den förstnämnda styrelsen;

vid punkt. g), att genom afslag af Utskottets förslag i denna punkt Kongl. Maj:t liksom hittills blefve oförhindrad att af byggnadsanslaget bestrida nödvändiga utgifter för Styrelsen öfver statens järnvägsbyggnader. Särskildt anser jag mig böra anmärka, att uttrycket »tillsynen öfver statens järnvägsbyggnader» är alltför obestämdt till sin omfattning.»

vid *punkten a* (angående den för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen föreslagna stat)

af Herr *Liss Olof Larsson*, som yttrade: »Enär Utskottet icke kunnat tillstyrka godkännande af Kongl. Maj:ts förslag om en gemensam styrelse för väg- och vattenbyggnader samt för statens järnvägsbyggnader, men föreslagit ny lönestat för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, anser jag, att den lönestat för samma styrelse, som af Kongl. Maj:t förelades 1880 års Riksdag, bort läggas till grund för Utskottets förslag. Mig synes ej skäl förefinnas att nu föreslå flere och högre aflönade tjänstemän, än som då af Kongl. Maj:t prövades nödigt, eller att höja anslaget till vikariatsersättning m. m. på sätt Utskottet nu föreslagit.

Endast i 2:ne fall föreslår jag ändring uti ofvanberörde lönestat. För chefen var lönebeloppet då föreslaget till 9,000 kronor, deraf lön 6,200 kronor och tjänstgöringspenningar 2,800 kronor. Då emellertid Riksdagen bestämt lönerna för cheferna i de embetsverk, som med detta äro närmast jemförliga, till 7,000 kronor, deraf lön 5,000 kronor och tjänstgöringspenningar 2,000 kronor, anser jag att samma löneförmåner jemväl böra tillkomma chefen i Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

I fråga om distriktscheferna föreslår jag icke någon nedsättning i de föreslagna aflöningsförmånerna, men anser att dessa, i öfverensstämmelse med löneregleringskomiténs förslag, böra fördelas i lön och tjänstgöringspenningar.

Enligt min åsigt skulle staten för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen få följande utseende:

Förslag till stat för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
chef	5,000	2,000	7,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 förste ingenjör	3,500	2,000	5,500	
1 andre d:o	2,000	1,500	3,500	
1 sekreterare och kamrerare tillika ombudsman	3,000	1,500	4,500	
1 registrator, tillika revisor	1,800	1,200	3,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor.
Till vikariatsersättning, arvoden åt extra ordinarie tjänstemän, rit- och skrifbiträde	—	—	5,000	
1 vaktmästare	*) 500	300	800	
1 distriktschef	2,400	600	3,000	
5 d:o	12,000	3,000	15,000	
1 extra distriktsingenjör, arvode	—	—	1,500	
5 d:o d:o d:o	—	—	7,500	
Summa	—	—	56,300	

*) Om vaktmästaren åtnjuter bostad jemte vedbrand, böra dessa förmåner, så vida de icke tillkomma honom såsom portvakt eller för andra åligganden utöfver tjänsten, inberäknas till ett värde af 150 kronor under lönen, hvilken i sådant fall utgår med allenast 350 kronor.

Om detta förslag vinner bifall, följer deraf att slutsiffran i punkten c) bör förändras till 99,300 kronor.»

af Herrar *P. O. Hörnfeldt, J. E. Johansson, Sven Nilsson, O. B. Olsson, Ola Andersson, Jan Andersson, C. A. Larsson, Nils Petersson, Sven Andreasson och Pehr Pehrsson* i Törneryd.

*Bil. Litt. A.***Förslag till stat för Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.**

	Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
1 chef	6,000	2,000	8,000	
<i>Tekniska afdelningen:</i>				
1 tredje gradens tjänsteman (Byråchef)	4,400	2,000	6,400	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
1 Byråingeniör	2,300	1,200	3,500	
1 d:o	1,800	1,200	3,000	
<i>Administrativa afdelningen:</i>				
1 andra gradens tjänsteman (Kamre- rare)	3,000	1,500	4,500	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 första gradens tjänsteman, (Registra- tor, tillika Aktuarie)	1,800	1,200	3,000	
Till vikariatsersättning, arvoden åt extra ordinarie tjänstemän, rit- och skrifbiträde			7,200	{ Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor.
1 Vaktmästare	500	300	800	
1 Distriktchef	3,000	—	3,000	jemte bostad.
5 d:o	15,000	—	15,000	
1 extra distriktsingeniör, arvode	—	—	1,500	
5 d:o d:o d:o	—	—	7,500	
Summa	—	—	63,400	